

TAZRIA: THE MEANING OF BIBLICAL LEPROSY

Maimonides tells us that the leprosy described in the Torah is not what we call leprosy today, because it speaks about leprosy of the clothes and leprosy of the house, which would be possible in the case of modern leprosy. What then is the meaning of this ancient plague?

The Hebrew term for leprosy is a homonym embracing various meanings. The whiteness in a man's skin is called leprosy; the falling off of some hair on the head or the chin is named leprosy; and a change of color in clothing or in houses is referred to as leprosy. Now this change in clothes and in houses which the Torah has called leprosy, as a homonym, is not a natural phenomenon, but was deemed a sign and a wonder among the people of Israel to warn them against evil gossip.

Let us examine the five cases of leprosy mentioned in the Torah and the source of those plagues. The **first case** is contracted by no one less than Moses himself (**Exodus. 4**). What did he do wrong? The context indicates that he also was punished for not accepting his role as leader and being overly modest.

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה:

But Moses spoke up and said, “What if they do not believe me and do not listen to me, but say: The LORD did not appear to you?”....

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מַזָּה [מֵה־] [זֶה] בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מִטָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עֹד הֵבֵא־נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהָ וְהִנֵּה יָדוֹ מְצֹרֶעַת כַּשֻּׁלָּג:

The LORD said to him further, “Put your hand into your bosom.” He put his hand into his bosom; and when he took it out, his hand was encrusted with snowy scales!

וַיֹּאמֶר הֲשֵׁב יָדְךָ אֶל־חִיקְךָ וַיִּשֶׁב יָדוֹ אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהָ מְחִיקוֹ וְהִנֵּה־שָׁבָה כַּבָּשָׂרוֹ:

And He said, “Put your hand back into your bosom.”—He put his hand back into his bosom; and when he took it out of his bosom, there it was again like the rest of his body.—

The second indication of the root of leprosy occurs in the case of house leprosy (**Leviticus 14**). Rashi asks how a house could get leprosy. He answers that it was not a punishment but a good tiding that houses would be dismantled through contracting leprosy, thereby exposing the treasures left by the ancient Canaanites beneath.

[WHEN YOU COME TO THE LAND ...]I WILL PUT THE PLAGUE OF THE LEPROSY — This was an announcement to them that these plagues would come upon them (Sifra, Metzora, Section 5 4; Horayot 10a), because the Amorites concealed treasures of gold in the walls of their houses during the whole 40 years the Israelites were in the wilderness in order that these might not possess them when they conquered Palestine, and in consequence of the plague they would pull down the house and discover them (Leviticus Rabbah 17:6).

3. Miriam, Moses' sister also contracts leprosy after slandering Moses and equating herself to Moses as a prophet (Numbers 12).

וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל־אֲדֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח:

Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman he had married: “He married a Cushite woman!”

וַיֹּאמְרוּ הִרְקֵנוּ אַךְ־בְּמִשְׁחָה דָּבַר יְהוָה הֲלֹא גַם־בָּנוּ דָּבַר וַיִּשְׁמַע יְהוָה:

They said, “Has the LORD spoken only through Moses? Has He not spoken through us as well?” The LORD heard it.

וְהָעָם סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהָנָה מִרְיָם מִצְרַעֶת כַּשָּׁלַג וַיִּפֹּן אֶהֱרֹן אֶל־מִרְיָם וְהָנָה מִצְרַעֶת:

As the cloud withdrew from the Tent, there was Miriam stricken with snow-white scales! When Aaron turned toward Miriam, he saw that she was stricken with scales.

4. King Uzziah was stricken with leprosy when he attempted to enter the Temple and serve as a Priest to offer the Holy incense (**II Chronicles 26**).

וַיִּחַזְקֵת׃ גָּבַהּ לְבָבוֹ עַד־לְהַשְׁחִית וַיַּמְעַל בִּיהוָה אֱלֹהָיו וַיָּבֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָה לְהִקְטִיר
עַל־מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת:

When he was strong, he grew so arrogant he acted corruptly: he trespassed against his God by entering the Temple of the LORD to offer incense on the incense altar.

וַיָּבֹא אַחֲרָיו עֲזַרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ כֹּהֲנִים | לִיהוָה שְׂמוּנִים בְּנֵי־חֵיל:

The priest Azariah, with eighty other brave priests of the LORD, followed him in

וַיַּעֲמֵדוּ עַל־עֲזַרְיָהוּ הַמֹּלֵךְ וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־לָךְ עֲזָרְיָהוּ לְהִקְטִיר לַיהוָה כִּי לַכֹּהֲנִים בְּנֵי־אֶהֱרֹן
הַמְּקֻדָּשִׁים לְהִקְטִיר צֹא מִן־הַמִּקְדָּשׁ כִּי מַעֲלָת וְלֹא־לָךְ לְכָבוֹד מִיְהוָה אֱלֹהִים:

and, confronting King Uzziah, said to him, “It is not for you, Uzziah, to offer incense to the LORD, but for the Aaronite priests, who have been consecrated, to offer incense. Get out of the Sanctuary, for you have trespassed; there will be no glory in it for you from the LORD God.”

וַיִּזְעַף עֲזַרְיָהוּ וּבִידּוֹ מִקְטֹרֶת לְהִקְטִיר וּבִזְעָפוֹ עִם־הַכֹּהֲנִים וְהַצְרַעַת זָרְחָהּ בְּמִצְחוֹ לִפְנֵי
הַכֹּהֲנִים בְּבֵית יְהוָה מֵעַל לְמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת:

Uzziah, holding the censer and ready to burn incense, got angry; but as he got angry with the priests, leprosy broke out on his forehead in front of the priests in the House of the LORD beside the incense altar.

וַיִּפֶן אֵלָיו עֲזַרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ וְכָל־הַכֹּהֲנִים וְהָיָה־הוּא מִצְרֹעַ בְּמִצְחוֹ וַיִּבְהַלּוּהוּ מִשָּׁם
וְגַם־הוּא נִדְחָף לִצְאת כִּי נִגְעָו יְהוָה:

When the chief priest Azariah and all the other priests looked at him, his forehead was leprous, so they rushed him out of there; he too made haste to get out, for the LORD had struck him with a plague.

5. In the would-be Haftarah for Parashat Tazriah (II Kings 4) the enemy **General Naaman** becomes a leper. He is a man who thinks that his country is better than Israel and doesn't see the potential in the waters and prophets of Israel.

וַיָּנַעַמָן שַׂר־צָבָא מֶלֶךְ־אַרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו וְנִשְׂא פָנִים כִּי־בֹ נִתְּן־יְהוָה תְּשׁוּעָה
לְאַרָם וְהָאִישׁ הָיָה גְבוּר חֵיל מִצְרָע:

Naaman, commander of the army of the king of Aram, was important to his lord and high in his favor, for through him the LORD had granted victory to Aram. But the man, though a great warrior, was a leper.

וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע מַלְאָךְ לֵאמֹר הֲלֹךְ וְרַחֲצָתָ שֶׁבַע־פְּעָמִים בִּירְדֵּן וְיָשָׁב בְּשֹׂרְךָ לָךְ וְטָהַר:

Elisha sent a messenger to say to him, "Go and bathe seven times in the Jordan, and your flesh shall be restored and you shall be clean."

וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הֲנִיָּה אֲמַרְתִּי אֵלַי יֵצֵא יְצִי' וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהָיו וְהִנִּיף
יָדוֹ אֶל־הַמָּקוֹם וְאָסַף הַמִּצְרָע:

But Naaman was angered and walked away. "I thought," he said, "he would surely come out to me, and would stand and invoke the LORD his God by name, and would wave his hand toward the spot, and cure the affected part.

הֲלֹא טוֹב אֲבִנָּה [אֲמָנָה] וּפַרְפָּר נְהַרֹת דַּמָּ' שֶׁקֹּמְכָל מִיַּמֵּי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא-אֶרְחֹץ בָּהֶם וְטָהַרְתִּי וַיִּפֹּן וַיֵּלֶךְ בַּחֲמָה:

Are not the Amanah and the Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? I could bathe in them and be clean!" And he stalked off in a rage.

וַיִּגְשׁוּ עֲבָדָיו וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָבָר גָּדוֹל הִנְבִּיא דָבָר אֵלֶיךָ הֲלֹא תַעֲשֶׂה וְאַף כִּי-אָמַר אֵלֶיךָ רְחֹץ וְטָהַר:

But his servants came forward and spoke to him. "Sir," they said, "if the prophet told you to do something difficult, would you not do it? How much more when he has only said to you, 'Bathe and be clean.'"

וַיֵּרָד וַיִּטְבֹּל בִּירְדֵּן שֶׁבַע פְּעָמִים כְּדָבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרָו כְּבֶשֶׂר נֶעַר קָטָן וַיִּטָּהַר:

So he went down and immersed himself in the Jordan seven times, as the man of God had bidden; and his flesh became like a little boy's, and he was clean.

What do all these cases have in common?

My theory

In all of these cases, people did not recognize their potential and their limitations. They did not know their true inner selves. Tzaraat, leprosy peels away the façade and allows one to see one's true self, good or bad.

Lashon Hara

Don't recognize the potential in others

Haughtiness

Think too much of yourself

Moshe

Thought too little of himself

Miriam

Thought too much of herself

House Leprosy

Don't recognize the gifts that lurk below

Uziah

Thought he was too great

Naaman

Thought he was too great. Didn't recognize G-d, Israel, the prophet

Gechazi

Elisha didn't recognize Gechazi's potential

Support for the theory

תניא בתורת כהנים (ויקרא יד)
והגיד לכהן ידקדק הכהן כיצד בא הנגע בביתו לאמר יאמר לו דברי כבושים בני
אין הנגעים באין אלא על לשון הרע
שכן מצינו **במרים** שלא נענשה אלא על לשון הרע שנאמר (דברים כד) השמר בנגע
הצרעת לשמור מאד ולעשות וכתוב (שם) זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים וכי מה
ענין זה לזה אלא ללמדך שלא נענשה אלא על לשון הרע והרי דברים קל וחומר ומה מרים
שלא דברה בגנותו של משה בפניו של משה כך נענשה על אחת כמה וכמה המדבר
בגנותו של חברו בפניו

רבי שמעון בן אלעזר אומר אף על גסות הרוח הנגעים באים שכן מצינו **בעוזיהו** שנאמר
(ד"ה ב כו) ובחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביי' אלהיו ויבא אל היכל ה' להקטיר על
מזבח הקטרת ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לה' שמונים בני חיל ויעמדו על עוזיהו
המלך ויאמרו לו לא לך עוזיהו להקטיר לה' כי לכהנים בני אהרן המקודשים להקטיר צא מן
המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מה' אלהים ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם
הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית ה' מעל למזבח הקטרת:

How about this??

א"ר שמואל בר נחמני אמר ר' יוחנן על שבעה דברים נגעים באין, **על לשון הרע, ועל
שפיכות דמים, ועל שבועת שוא, ועל גילוי עריות ועל גסות הרוח, ועל הגזל ועל צרות
העין.** על לשון הרע דכתיב מלשני בסתר אותו אצמית, על שפיכות דמים, דכתיב ואל יכרת
מבית יואב זב ומצורע וגו', ועל שבועת שוא, דכתיב ויאמר **נעמן** הואל קח ככרים, וכתוב
וצרעת נעמן תדבק בך וכו', ועל גילוי עריות, דכתיב וינגע ה' את פרעה נגעים וגו', ועל

גסות הרוח, דכתיב ובחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעול בה' אלקיו והצרעת זרחה במצחו. ועל הגזל, דכתיב וצוה הכהן ופנו את הבית. תנא הוא כונס ממון שאינו שלו, יבא הכהן ויפזר ממונו. ועל צרות העין, דכתיב ובא אשר לו הבית, ותנא דבי ר' ישמעאל מי שמיחד ביתו לו... אי אהנו מעשיו אתו נגעים עליה, אי לא אהנו מעשיו מעיל מכפר. (ערכין טז א)

The lesson

Let us hope that through this parasha, we should learn to know our true selves, for better and for worse.